

испраща по тѣхъ нѣколко гранати и ги накарва да очистятъ шосето; подиръ това, съ едното оржие той стрѣля по сѣщото направление, до като очиства шосето отъ турскитѣ войски, а съ другото стрѣля въ разни направления, гдѣто се забѣлѣзваха движения на неприятелскитѣ войски, настѣпавши противъ нашата верига. Съ една рѣчь, горската батарея не испущаше удобния случай да не нагости добръ противника, щомъ забѣлѣзваше неговото движение. По такъвъ начинъ, благодарение на енергичното и сполучливо дѣйствие на нашата горска батарея и онова на дружинитѣ на дѣсния ни флангъ, неприятеля нѣколко пѣти бѣше принуденъ да отстъпи съ голѣми загуби. Но ето настава едно затишие и защитницитѣ на дѣсния флангъ на гр. Стара-Загора, уморени отъ непрѣкъснатия бой, въздъхватъ на минута свободно. Не се изминава много врѣме, обаче, когато прѣдъ града се показва гѣста неприятелска верига, но дружитѣ и вѣрни залпове на опѣлченцитѣ и батареята пакъ накарватъ противника да отстъпи и да се скрий въ лозята и градинитѣ. Но ето излиза на шосето турската батарея и открива силенъ огънь по двѣтѣ планински оржия и върху послѣднитѣ остатѣци на веригата. Въ сѣщото това врѣме пакъ се появява гѣста неприятелска верига, а сгъстенитѣ колони трѣгватъ въ обходъ на лѣвия флангъ на дружината. Както се виждаше, настаналъ бѣше края на съпротивлението, но въ това врѣме далеко въ лѣво, отъ къмъ 3-я дружина, защитницитѣ на дѣсния флангъ зачуватъ дружно и грѣмовито „ура“ и чести пушечни залпове. Турската колона се обръща назадъ — отстъпва, а веригата почти млѣква. Тогава ротитѣ въ дружината усилватъ огъня и като се възползватъ отъ слисванието на противника, разсипватъ въ веригата 3-тѣ взводове. Отъ строя излизатъ много убити и ранени войници и офицери. И тукъ се почувствува недостатѣкъ отъ патрони, а отъ продължителната стрѣлба, много пушки ставатъ негодни, тѣй като иглитѣ имъ се често чупели и и кръжкитѣ въ затвора изгаряли. Но неприятеля съ голѣми сили пакъ трѣгва напредъ. Неговитѣ колони се появяватъ отъ дѣсно и лѣво, а подиръ малко и отъ фронта на дружината.

Едноврѣменно съ това срѣщу 2-а дружина противника повежда страшна атака. И двѣтѣ дружини ввеждатъ въ боя послѣднитѣ резерви. Часѣтъ по единъ слѣдъ пладнѣ, началника на дѣсния флангъ — полковникъ Депперадовичъ — като вижда, че е невъзможно повече да се продължава борбата само съ